

גנזי המלך

קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת **ארבע כנפות**

386

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיִּקְרָא לְבָנוּ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ... וַעֲשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאֵמֶת אֵל נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם"

כחו של מיאון

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

והיינו; דק מן הדק, שאין לנו כלל אפשרות להכיר ולהרגיש, את מציאות הרע.

והיינו דכתיב: "כִּי אָתָּה יְדַעְתָּ לְבַדָּךְ אֵת לִבְךָ כָּל בְּנֵי הָאָדָם" (מלכים' א ח לט). רק הקב"ה, מכיר מציאות לב האדם. ואילו אנו מסוגלים לטעות ולחשוב, שהכל קדוש וטהור. והיינו; שמבקשים מהשני"ת; 'לעבדו בלבב שלם, למען לא ניגע לריק ולא נלך לבהלה' (סדור תפילה). שיתכן ולאחר כל העבודות, עדין מעשיו נעשים לריק ולבהלה. ורק בעת שעובר בלב שלם, אזי יש לו תקוה, שעבודתו תשא פרי ותהא ראויה בעיני השני"ת.

ונראה בחז"ל; "וְהַסִּיר ה' מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" (דברים' ז טו) אמר רב: "זו עין". רב לטעמיה; דרב סליק לבי קברי, עבד מאי דעבד, אמר: "תשעין ותשעה בעין רעה ואחד בדרך ארץ" (בבא מציעא' קז). וברש"י; 'יודע היה ללחוש על הקברות ולהבין על כל קבר וקבר באיזו מיתה מת; אם מת בזמנו, אם בעין רעה'. חזינו, כמה רבים המה בעלי עין רעה. ורובא ככולא, מתים מחמת עין רעה.

ומעתה פשוט, כמה קשה להיות מבעלי חסד של אמת. שכיון שמונח בטבע האדם עין רעה, נמצא שכל פעולותיו ומעשיו מודרכים על ידי העין המשך בעמ' 2 <<<

אַלְקִים לְפָנֵיכֶם" (בראשית' מה ה). דהיינו; שהוא השליח שעשה השני"ת, כדי לפרנס את ישראל; "וּלְהַסְיֹת לְכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה" (שם' ז). הרי לנו, שיוסף הצדיק הוא הבעל חסד הגדול. וא"כ, היאך אפשר לחשוד בו, שכל מעשיו והנהגתו היו, רק חסד של שקר ונעשים רק כדי לקבל שכר?

וביותר; יש לראות גודל מדת חסדו של יוסף, לא רק בענין של פרנסת כלל ישראל, אלא עוד בבית האסורים, היה כל מציאותו רק בקשת חסד; "וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבִקְרָ וַיִּרְא אֹתָם וַהֲנִם זַעֲפִים. וַיִּשְׁאַל אֶת סְרִיסֵי פְרִעָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מְדוּעַ פָּנִיכֶם רְעִים הַיּוֹם" (בראשית' מ ו-ז). חזינו גודל מדת ההטבה שהיתה בו, שבעת שראה ב' שרים גויים ופניהם זועפים, שואלם מדוע זאת. והכל, כדי להיטיב להם ולמנוע מאתם צער ועגמת נפש. ועל אף כל זאת, עדין יתכן שאין זה חסד של אמת!?

הרי לנו להדיא; דאין לו לאדם ואפילו הגדול שבגדולים כיוסף הצדיק, להיות בטוח וסמוך במעשיו. ועדין יש עוד מקום לחשוש, שכל מעשיו נובעים מנגיעות ואין חסדו אמת, אלא חסד של שקר. ובאמת דהוא פשוט, שהרי נאמר: "כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו" (בראשית' ח כא). וכאשר הקב"ה מעיד עליו שהוא רע, הרי זה רע בלא תכלית.

וברש"י; 'חסד שעושים עם המתים הוא חסד של אמת, שאינו מצפה לתשלום גמול'. וראה עוד במדרש; 'וכי יש חסד של שקר? משל הדיוט אומר; 'מית בריה דרחמך, טעון. מית רחמך, פרוק'. א"ל; 'אם תעשה לי חסד לאחר מיתתי, הוא חסד של אמת' (ב"ר' צו ה). והיינו; שכל החסדים שאדם עושה יתכן שאינם של אמת, מפני שמטרת עשייתו היא, כדי לקבל גמול ושכר ע"ז. ורק החסד שעושים עם המתים, יש לקרותו; 'חסד של אמת'.

והדברים מתמיהים; היאך חשד יעקב אע"ה את יוסף הצדיק, שכל עשיית החסד על ידו אינו של אמת? ולכן הוצרך לבקשה מיוחדת, שהפעם יעשה עמו חסד של אמת. וכאילו חשש יעקב, שיוסף לא ירצה לעשות עמו חסד, כיון שמהמתים אינו מצפה לקבלת גמול?! נמצא שכל חסדי יוסף הצדיק היו רק למען קבלת שכר. והלא יוסף הצדיק, הוא אשר זן ופרנס את כלל ישראל בנאמנות רבה לאין שיעור. וכדחזינו; שבעת שאנו מבקשים תפילה מהקב"ה אודות פרנסה, אמרינו; 'פרנסנו כיוסף הצדיק'.

הרי לנו, שזו צורת הפרנסה הטובה ביותר שיכולה להמצא. והרי יוסף בעצמו אמר: "אַל יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מִכְרַתֶּם אֹתִי הַנֶּה כִּי לְמַחְנֵה שְׁלַחְנֵי